

[Alvilda Larsen.]

kan stille til en saadan Lovgivning, som kan virke mere tilfredsstillende, og som kan overflødiggøre de mange Retssager.

Da Forslaget til denne Lov i sin Tid blev fremsat, var der delte Meninger om, hvorvidt der overhovedet var Grund til en Særløvgivning. Man kunde med Rette mene, at de eksisterende faglige Organisationer, ikke mindst, maa jeg naturligvis hævde, Dansk Handels- og Kontormedhjælperforbund var det rette Forum for en Ordning af alle Funktionærers Arbejdsforhold og faglige Retssstilling, men det virkelige Forhold var jo det og er det endnu i Dag, at mange Mennesker inden for disse Fag ikke var fagligt organiseret, selv om der er sket glædelige Fremskridt i den Retning. At det i højere Grad skyldes Frygt for Arbejdsgiverens Dispositioner, Frygt for Arbejdsgiverens Modvilje mod en faglig Organisering, end det skyldes manglende Forstaaelse af Organiseringens Betydning og Modvilje mod faglig Solidaritet, tvivler jeg ikke om. I Dag kan man da ogsaa se, at der under disse Omstændigheder var Brug for en Lovgivning, der tog Sigte paa bedre ordnede Forhold og Beskyttelse af Funktionærerne.

Gennem Ændringer i det oprindelige Lovudkast naaede man frem til et Lovforslag, der har haft Mulighed for at yde en Minimumsbeskyttelse, og jeg synes, at man i Dag kan udtale, at Loven i Praksis har ydet en Minimumsbeskyttelse. Det viser de mange Sager, der har været henvist til Domstolenes Afgørelser. De samme Sager, som har været indanket for Domstolene, viser imidlertid, at der paa en Række Omraader er Brug for Ændringer dels i Retning af Tydeliggørelse af enkelte Paragraffer, dels i Retning af Udvidelse af selve Lovens Rammer, dels i Retning af Fremskridt og Forbedring af Funktionærernes Stilling.

I Kommissionen, der har behandlet disse Spørgsmaal, er der Enighed om en Udvidelse af Lovens Rammer, saaledes at den kommer til at omfatte flere Personer, og det er udformet i et Forslag til Ændring af Lovens § 1. Jeg er enig i den Formulering, Paragraffen har faaet. Man har medtaget Personer, der normalt udfører Arbejde, hvortil der ikke kræves egentlig faglig Uddannelse, men hvortil der dog kræves en handels- og kontormæssig Færdighed, og

hvorefter man kan regne med, at Kendskabet til Arbejdet udvides og udvikles under selve Arbejdets Udførelse.

§ 2, der omhandler det Opsigelsesvarsel, der skal gælde, medmindre der er truffet Aftale om, at Arbejdet er midlertidigt, ikke vedvarer ud over tre Maaneder, indeholder en Bestemmelse om, at Bevisbyrden for, at en saadan Aftale er truffet, paahviler Arbejdsgiveren. Jeg vil finde det rimeligt, at man gør Meningen betydelig mere klar, og det synes jeg man kunde gøre ved i Paragraffen at fastslaa, at Aftalen burde være skriftlig.

De følgende Paragraffer kan jeg tilslutte mig indtil § 4. Det første Punktum er det samme, som findes i den nugældende Lov, og det mener jeg i og for sig skulde være tilstrækkeligt. Men det andet Punktum, som gaar ud paa, at Funktionærer skal betale en halv Maanedes Løn i Erstatning i Tilfælde af ulovlig Udebliven, synes jeg ikke om. I Bemærkningerne til denne Paragraf siges det, at der kan forekomme Tilfælde, hvor det vil være upaakrævet, hvor det vil være for haardt for Funktionæren at paalægge ham at svare denne Erstatning fuldt ud. Der kan f. Eks. være Tilfælde, hvor der er sket en ringe Tilside-sættelse af Opsigelsesfristen, men hvor Funktionæren tilbyder at fortsætte i Tjenesten, hvor der vel er sagt op med for kort Varsel, men hvor han ikke har forladt Tjenesten uden Varsel. Jeg synes ogsaa, man med Rette kan stille sig noget tvivlende over for, om Arbejdsgiveren kan bevise sit rette Tab i den Slags Tilfælde. Jeg kunde altsaa ønske, at man beholdt den nugældende Lovs § 4 uden Tilføjelse, idet jeg synes, man maa anse den for at være tilstrækkelig.

§ 5 indeholder en Forbedring af Funktionærernes Retssstilling under Sygdom. Her kunde jeg tænke mig en Ændring for Stk. 2's Vedkommende. Jeg vilde finde det rimeligt, at Opsigelsesvarselet i Forbindelse med Sygdom gradueres saadan, at Funktionærer med 4 - 5 - 6 Maaneders Opsigelsesvarsel i Tilfælde af Sygdom fik Opsigelsesvarselet forhøjet til 2 - 3 - 4 Maaneder. Det forekommer mig, at det er noget umenneskeligt, at en Funktionær, der har været ansat i en Virksomhed i mange, mange Aar, hvis han pludselig bliver syg, skal risikere at blive opsagt med 1 Maanedes Varsel. Jeg synes